

ПРОФЕСІЙНА СЦЕНІЧНА ЕВРИТМІЯ В КИЄВІ

З 1 по 3 квітня 2016 року у Києві пройшов фестиваль «Мистецтво зцілює». Його організатори Едуард та Барбара Хассельберги (Арлесхайм, Швейцарія) мали за мету об'єднати зусилля митців Швейцарії та України, щоби показати цілющі можливості мистецтва. Швейцарський ансамбль «Ліхт-Евритмі» («Licht-eurythmie», керівник – Томас Суттер) представив велику евритмічну програму, складену з музичних та поетичних творів європейських та українських композиторів і поетів, а також легенду про Святу Одилію. Акомпанували їм українські музиканти – піаністка Ганна Рогальська та скрипаль Віктор Іванов. В евритмічній виставі брали участь також українські митці – Ольга Беш (евритмія, Івано-Франківськ) та Олександр Васін (рецитація, Київ). Також звучала симфонічна музика – київські музиканти оркестру «An-tagit» під проводом Віталія Протасова виконували твори Гайдна, Персела, Гріга та Шостаковича. Вступне слово на відкритті фестивалю сказав представник Посольства Швейцарії в Україні Крістоф Шпеті.

Ось лише кілька вражень після фестивалю:

Неймовірно! Я плакала. Ніколи не бачила нічого подібного!

***

Не думала, що світло, кольори можуть так сильно впливати на емоції людини.

***

Це була така феєрія – музика, колір, танець! Тебе наче затягує у вир краси.

***

Це неперевершене видовище! Встигайте, хто може!

ЕЛЕНА:

Как найти слова? Это ИСКУССТВО, это ВРАЧЕВАНИЕ, это КАТАРСИС, это ЖЕРТВЕННОСТЬ, это ПОНИМАНИЕ, это СОЦИАЛЬНОСТЬ, это СВОБОДА, РАВЕНСТВО и БРАТСТВО. Отдохновение и восполнение сил до изнеможения. Так бывает.

И звенит внутри послезвучие Чуда...

АЛЕКСЕЙ (МУЗЫКАНТ):

Поразила слаженность ансамбля. Свет тоже – он в разы усиливает впечатление. Кроме того, я впервые задумался, что эвритмия – это вид искусства.

До этого я не понимал ее практического применения – ну разве что в лечебной педагогике или для понимания душевно-духовных процессов. Но кажется, что это искусство – нечеловеческое. Его нельзя поставить в один ряд с традиционными видами искусств. Лица очень отстраненные, без живой человеческой натуры...

На будущее: такие представления для неподготовленного человека – это как на концерт классической музыки впервые прийти с базара. Люди не знают, что означает движение (я, например, воспринимал это как балет). Нужна какая-то подготовка публики, может быть, более обширное объяснение языка эвритмии перед концертом.

КРИСТИНА (УЧЕНИЦА ВАЛЬДОРФСКОЙ ШКОЛЫ):

Мне понравилась смена цвета – как его успевали менять под движения. Без света было бы не волшебно. Понравилось, как эвритмисты делали эвритмию с закрытыми глазами, но – одновременно и не сталкиваясь! Больше всего понравилась сценка с эмоциями, особенно меланхолик –

он так хорошо передавал эмоции; было и смешно, и чувствовалось, что он хотел показать. А еще запомнился фуршет, разговоры о впечатлениях с другими людьми.

ОЛЕКСАНДРА (МУЗИКАНТ):

Колір був одним з головних героїв вистави. Він, як чарівник, змінював зміст сцен: прекрасні фігури від особливого кольору раптово стають сірими, зловісними, і ти розумієш, що сталося щось недобре. Твоя душа починає синхронно вібрувати з душами героїв. На цей момент Світло та Звук перетворюються на режисерів твого емоційного життя. Так захоплюють світлові та звукові хвилі, що ти не можеш опиратися. Після переживань – видих розслаблення, знов напруження – і знов спокій... Сильний емоційний масаж.

ВАЛЕРИЯ (УЧЕНИЦА ВАЛЬДОРФСКОЙ ШКОЛЫ):

У евритимистов очень проработаны все движения; они ни разу не врзались друг в друга! Подсветка очень запомнилась, очень ярко и соответствовало настроению того, что происходило на сцене. А еще все артисты были очень приветливы.

ОЛЬГА (УЧЕНИЦА 11-ГО КЛАСУ):

Евритимисти дуже легко рухались, такі повітряні були. А освітлення давало настрій. При простому білому світлі була би просто хода, рух. Світло та кольори платтів допомагали краще зрозуміти настрій героїв. А ще від різного світла – улюблені кольори чи ні – зразу виникали емоції. Колір торкався мене особисто: спливали асоціації, спогади з мого життя...

МИКОЛАЙ (РЕДАКТОР):

Окрім казкової евритимії я хотів би особливо відмітити концерт камерного оркестру, який відбувся на другий день фестивалю. Після ознайомлення з програмкою було не до кінця зрозуміло,

яким чином поєднається така «строга», академічна камерна музика та така рухлива, кольорова евритмія. Але вже після перших звуків стало очевидно: це саме те, що доповнює фестиваль до цілісності – адже це теж глибокий вияв сутності музики, тільки ніби з іншого боку, з боку чистого музичного (слухового) переживання. Переживання було незвичне, адже ніколи ще не доводилося спостерігати симфонічне дійство не у великому залі філармонії, а настільки сблизька, можна сказати, інтимно. І особливо чудово було слідкувати за рухами диригента: це майже евритмія!

АЛЁНА (МЕНЕДЖЕР):

Они несколькими движениями, цветным освещением и словом создавали на сцене то снег, то пламя, то бездонное море. И когда при этом я видела, что некоторые просто уходят, то в голове поселилась фраза из Рождественского вертепа: «Чому з ним так статися мало, що люди його не впізнали?»

Состав труппы сильно изменился по сравнению с тем, какой приезжал пять лет назад, сильно помолодел. Программа удивительная: много музыки, стихи на английском, немецком (даже Высоцкий на немецком), на украинском, волшебная сказка и, конечно, юмор. Свет так захватывает, что иногда мне казалось: теперь я не смогу смотреть на мир как прежде.

Эвритмия – это удивительно. Как жаль, что многие уже разучились удивляться. Как жаль, что эвритмии все ещё так мало. Какое счастье, что есть Хассельберги, которые вдохновляют эвритмистов ездить к нам!

